

تیتراژ پیشنهادی: ضرورت سوق اعتبارات بانکی به تولید ملی در سال حماسه اقتصادی

ضرورت سوق اعتبارات بانکی به تولید ملی در سال حماسه اقتصادی

در هر کسب و کاری سرمایه به عنوان یکی از مهمترین عوامل تولید به شمار رفته و سرمایه‌گذاران و صاحبان بنگاه‌های تولیدی برای تولید محصول و ارائه خدمات خود نیازمند تأمین سرمایه لازم یا تأمین مالی می‌باشند. در همین راستا بدست آوردن سرمایه و تأمین مالی برای راه اندازی کسب و کار و توسعه آن همواره به عنوان چالش جدی برای صاحبان بنگاه‌های تولیدی مطرح بوده است. صاحبان بنگاه‌های تولیدی برای شروع و ادامه فعالیت خود و در واقع بقای کسب و کار مورد نظر نیازمند تأمین سرمایه لازم می‌باشند. این سرمایه می‌تواند از طرق مختلفی تأمین شود. توانایی بنگاه در مشخص ساختن منابع مالی بالقوه برای تهیه سرمایه به منظور سرمایه‌گذاری و تهیه برنامه‌های مالی مناسب از عوامل اصلی رشد و پیشرفت یک کسب و کار به شمار می‌آیند. بنگاه‌ها برای تأمین منابع مالی مورد نیاز می‌توانند به طرق مختلف اقدام کنند. منابع مالی یک بنگاه می‌تواند از طریق صاحبان و سهامداران آن (منابع داخلی - سود تقسیم نشده) و یا از طریق منابع خارجی که منابعی به جز از سرمایه سهامداران می‌باشد، تأمین شود.

بنگاه‌ها به منظور تأمین سرمایه بیشتر برای ادامه فعالیت و همچنین رشد و شکوفایی خود معمولاً به سوی بازارهای مالی روانه می‌شوند. این بازارها می‌توانند منابع متعدد مالی را با قیمتهای مشخص در اختیار صاحبان بنگاه‌های قرار داده و نیازهای مالی «کوتاه مدت» مبتنی بر ابزارهای مالی بازار پول و «بلندمدت» مبتنی بر ابزارهای مالی بازار سرمایه، آنها را به صورت متنوع مرتفع سازد.

بررسی وضعیت تامین مالی بنگاه‌ها از بازار پول نیز بیانگر استفاده ناچیز از تسهیلات سیستم بانکی توسط بنگاه‌ها می‌باشد. زیرا این دیدگاه در مسولان بانکی کشور وجود دارد که بانک‌ها به عنوان واسطه نقدینگی مردم برای انجام فعالیت سودآور، وکیل مردم هستند لذا منابع مالی را در جایی باید سرمایه‌گذاری کنند که سودآور باشد. عدم اعتماد، ریسک بالای سرمایه‌گذاری، سود کم و بی‌ثباتی در واحدهای تولیدی موجب شده تا بانک‌ها رغبتی به سرمایه‌گذاری در بخش تولید نداشته باشند و ترجیح دهند سرمایه خود را در اختیار واحدهای بازرگانی و خدماتی که سود آنها تضمین شده است و بازگشت سرمایه در کوتاه مدت صورت می‌گیرد، قرار دهند. پایین بودن جایگاه ایران در رتبه‌بندی شاخص روابط بنگاه‌ها با سیستم بانکی که یکی از شاخص‌های فضای کسب و کار است موید این امر است.

با عنایت به اینکه بخش تولید در رده سرمایه‌گذاری کلان و بلندمدت قرار دارد و جذب سرمایه‌گذاری بلندمدت به ثبات سیاست‌های پولی و بانکی و پایین بودن تورم بستگی دارد با توجه به زیرساختها و پایه‌های اقتصاد ایران به نظر می‌رسد مناسب‌ترین روش جهت تامین مالی بنگاه‌های تولیدی سامان‌دهی توزیع اعتبارات بانکی در جهت حمایت از تولید ملی است.

بررسی روند سهم بخش‌های مختلف اقتصادی از مانده تسهیلات اعطایی طی سال‌های اخیر بیانگر توزیع بیشتر به بخش‌های خدمات و بازرگانی است و بخش‌های تولیدی و صادراتی در طی زمان سهم خود را از دست داده‌اند. شاید یکی از مهمترین دلایل برای افزایش سهم بخش‌های بازرگانی و خدمات از کل تسهیلات بانکی را باید در گرایش و تمایل بانکها به اعطای اعتبارات با نرخهای سود بالاتر جستجو نمود. اصولا بانکها تمایل دارند تسهیلات خود را به مثابه یک کالای خاص با بالاترین قیمت به فروش برسانند. کنترل‌هایی که بر نرخهای سود بانکی در چند سال گذشته اعمال شده است در شکل‌گیری این روند بی‌تاثیر نبوده است.

ادامه این روند با حمایت از تولید در تناقض است. اگر چه بخش‌های خدمات و بازرگانی اهمیت خاص خود را در هر اقتصادی دارند اما این موضوع نباید به تضعیف سایر بخش‌های اقتصادی بویژه بخش تولید منجر شود.

ادامه این روند شرایط نامناسبی را برای متقاضیان تسهیلات در بخش‌های تولیدی ایجاد می‌کند و اگر حمایت از تولید داخلی جهت حماسه اقتصادی مد نظر قرار گیرد اعتبارت را باید به گونه‌ای توزیع کرد که بخش تولید سهم بیشتری را در شرایط متعادل و منصفانه دریافت نماید.

تایید کننده:	تایید مدیر ذیربط:	تایید حوزه ریاست:	تایید رئیس موسسه:
☐	☐	☐	☐